

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

พื้นที่ป่าในตำบลสะลวงเป็นพื้นที่อุดมสมบูรณ์ เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารที่เป็นก่อกำเนิดของสิ่งมีชีวิตหลากหลายชนิด หลากพันธุ์ และมีแหล่งท่องเที่ยวที่งดงามตามธรรมชาติ และเนื่องด้วยความอุดมสมบูรณ์นี้ทางประชาชนในพื้นที่จึงมีจุดมุ่งหมายเพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติไว้ และพัฒนาให้เป็นสถานที่ศึกษาทางธรรมชาติ โดยให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่นและผู้สนใจทั่วไป ซึ่งที่ผ่านมาได้รับความร่วมมือจากประชาชนในท้องถิ่นและหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐได้เป็นอย่างดี ถึงแม้ว่าในพื้นที่นั้นจะมีทรัพยากรที่มีความหลากหลาย แต่มีความแตกต่างกันไปตามความจำเป็นพื้นฐาน และความต้องการของแต่ละชุมชนทั้งจากประชาชนในพื้นที่และประชาชนทั่วไป อาทิประชาชนในพื้นที่ มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติเป็นไปในลักษณะเพื่อเป็นที่อยู่อาศัย แหล่งอาหารและยา และการประกอบอาชีพ เป็นต้นประชาชนทั่วไป มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติเป็นไปในลักษณะ เพื่อการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การพักผ่อนหย่อนใจ และการศึกษา เป็นต้น

ตำบลสะลวงตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของอำเภอแม่อิง จังหวัดเชียงใหม่ สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบเชิงเขาและภูเขาสลับซับซ้อน อยู่ในเขตป่าสงวนและแหล่งต้นน้ำลำธารอันอุดมสมบูรณ์ มีหมู่บ้านจำนวน 8 หมู่บ้าน จำนวนประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสะลวงมีประมาณ 4,440 คน และจำนวนหลังคาเรือนประมาณ 1,011 หลังคาเรือน ทางด้านทิศเหนือติดกับตำบลสันป่ายาง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านทิศใต้ติดกับตำบลห้วยทราย และตำบลแม่แรม อำเภอแม่อิง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านทิศตะวันออก ติดกับตำบลชี้เหล็ก อำเภอแม่อิง จังหวัดเชียงใหม่ และด้านทิศตะวันตก ติดกับตำบลสะเมิงเหนือ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งปัจจุบันนี้พื้นที่ภายในเขตตำบลสะลวงและบริเวณรอบนอกมีการก่อสร้างอาคารบ้านเรือนเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งตำบลสะลวงยังเป็นแหล่งที่ตั้งของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ วิทยาเขตสะลวง-ชี้เหล็ก จึงมีการทำถนน สร้างอ่างเก็บน้ำ และสร้างอาคารเรียน ฯลฯ จากการก่อสร้างดังกล่าวทั้งภายในเขตตำบลและพื้นที่รอบนอกอาจส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและความ

หลากหลายทางชีวภาพภายในท้องที่ อย่างไรก็ตามประชาชนที่อยู่ภายในพื้นที่ก็ไม่ได้นิ่งดูดย พยายามเสริมสร้างและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพที่ตนเองมีอยู่

การดำเนินงานเบื้องต้นภายใต้การควบคุมดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลสะลงที่ เกี่ยวกับการเสริมสร้างและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพนั้น คือ อบต.สะลงได้ร่วมมือกับชาวบ้านในแต่ละหมู่บ้านจัดทำเส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติจากหมู่บ้าน หนึ่งไปยังอีกหมู่บ้านหนึ่ง ประมาณ 4-5 เส้นทาง ซึ่งเส้นทางที่กำหนดขึ้นมานั้นเป็นเส้นทาง เก่าแก่ที่ชาวบ้านใช้กันมาตั้งแต่อดีต ซึ่งอบต.สะลงและชาวบ้านต้องการที่จะพัฒนาเส้นทาง ศึกษาธรรมชาติเหล่านี้ให้กลายเป็นแหล่งศึกษาหาความรู้และการท่องเที่ยวสำหรับเยาวชนใน ท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวจากถิ่นอื่น เพื่อเป็นการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่อย่างยั่งยืนและเกิด ประโยชน์สูงสุด แต่ยังมีข้อจำกัดบางประการคือการขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัย การ ดำเนินการวิจัยที่ต่อเนื่อง และการนำความรู้ที่ได้จากการวิจัยมาใช้ประโยชน์ ดังนั้นการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพภายในพื้นที่ควบคู่ไปกับการนำทรัพยากรนั้น มาทำให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนและท้องถิ่นจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้ชาวบ้านได้ตระหนัก ถึงทรัพยากรธรรมชาติที่ตนเองมีอยู่ การคิดหาแนวทางการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์ป่าอันเป็นผล มาจากการคุกคามของเทคโนโลยี และการสร้างองค์ความรู้ภายในชุมชนให้กับเยาวชนและ ผู้ที่สนใจต่อไป

การใช้ประโยชน์ในพื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยสามารถรักษาสภาพความหลากหลาย ของป่าและมีการศึกษาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในป่าให้เกิดเป็นรูปธรรมนั้นจำเป็น จักต้องมีการศึกษาความหลากหลาย การใช้ประโยชน์ วิธีการใช้และวิธีการนำมาซึ่งผลิตเป็นอาหาร เนืองอาหารเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งของมนุษยชาติ ซึ่งถือว่าเป็นความมั่นคง (food Security) อย่างหนึ่ง ที่แต่ละท้องถิ่น แต่ละพื้นที่จำเป็นต้องมีความมั่นคงชนิดนี้ไว้ ท้องถิ่นหรือพื้นที่ใดสามารถผลิต อาหารได้มาก ประชาชนก็สามารถอยู่ดีกินดี ทำให้ปัญหาทางสังคมลดลงไป ช่วยให้เกิดการพัฒนา ได้เร็วขึ้น นอกจากนี้แล้วยังเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้นจะดำเนินการโดย เน้นการสร้างงานสร้างรายได้เสริมอย่างยั่งยืน เช่น การส่งเสริมงานอาชีพต่างๆ ทั้งด้านการเกษตร หัตถกรรม การท่องเที่ยว เป็นต้น โดยเมื่อประชาชนในพื้นที่โครงการมีฐานะดีขึ้นก็น่าจะนำมาซึ่ง การมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และให้ความร่วมมือในการดำเนินงานโครงการเป็นอย่างดี

เห็ดทุกชนิดเป็นฟังไจชั้นสูง โครงสร้างสืบพันธุ์ระยะสร้างสปอร์มีขนาดใหญ่ จัดอยู่ใน อาณาจักรของสิ่งมีชีวิตที่แยกจากพืช สัตว์ และแบคทีเรีย คือ อาณาจักร Fungi เห็ดเป็นผู้ย่อย สารอินทรีย์ ซากพืชและสัตว์ ช่วยให้เกิดการหมุนเวียนของแร่ธาตุในธรรมชาติ เห็ดมีรูปร่างลักษณะ และขนาดที่แตกต่างกันมากมายหลายแบบ มักพบได้ตามที่ที่มีความชื้นและสารอินทรีย์สูง จึงพบ

เห็ดอาศัยอยู่ในป่าเป็นจำนวนมาก เพราะมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการเจริญของเห็ด เห็ดหลายชนิดที่ขึ้นบนดินเป็นเอกโตไมคอร์ไรซาโดยอาศัยอยู่ร่วมกันกับพืชบริเวณรากของต้นไม้พืชแบบภาวะพึ่งพา ช่วยให้พืชเจริญเติบโตได้ดี ตัวอย่างเห็ดที่เป็นเอกโตไมคอร์ไรซาได้แก่ เห็ดกลุ่ม basidiomycetes เช่น เห็ดในจีนัส เห็ดแดง เห็ดหัว (เห็ดตับเต่า) เห็ดหล่ม เห็ดไข่ห่าน เห็ดเผาะ และเห็ดกลุ่ม ascomycetes เช่น เห็ดในสกุล *Tuber* เป็นต้น

ปัจจุบันป่าธรรมชาติลดลงจำนวนมาก ความหลากหลายของเห็ดจึงเปลี่ยนแปลงไป ชนิดและจำนวนของเห็ดจึงเปรียบเสมือนดัชนีชี้ถึงการเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศได้เป็นอย่างดี ป่าในตอนบนของจังหวัดเชียงใหม่ มีทรัพยากรป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ และมีความหลากหลายของสิ่งมีชีวิตขนาดเล็กมากมาย การศึกษาความหลากหลายของเห็ดที่ขึ้นบนดินในป่าแห่งนี้ อาจมีโอกาพบเห็ดชนิดใหม่ หรือชนิดที่มีความสำคัญต่อระบบนิเวศป่าไม้ นอกจากนี้ยังได้ข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ประกอบการอนุรักษ์ป่าไม้ และการปลูกป่าทดแทน รวมถึงการได้ตัวอย่างแห้งของเห็ดไว้ใช้ในการศึกษาอนุกรมวิธานต่อไป

แมลงเป็นอาหารยอดนิยมของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งสามารถหากินแมลงได้ทุกฤดูกาล โดยพบว่าแมลงนั้น มีจำนวนมากกว่า 40 ชนิดที่ประชาชนได้นำมาบริโภคและเป็นที่นิยมกันอย่างแพร่หลาย นับเป็นภูมิปัญญาชาวนครวัดของบรรพบุรุษไทย ที่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างกลมกลืนกับธรรมชาติ ไม่ทำลายธรรมชาติ แต่พิจารณาถึงต่างๆ ตามธรรมชาติในเชิงของการใช้ประโยชน์ทดแทน และได้ก่อให้เกิดประโยชน์ความหลากหลายนานัปการ ดังเช่น คุณค่าทางสารอาหารของแมลงที่มีโปรตีนสูงไม่แพ้อาหารที่มีราคาแพงเลยหรือการนำแมลงมาใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการนำมาบริโภค ผลิตภัณฑ์สำอาง ชาร์ก้าโรค หรือเครื่องประดับ โดยทั้งนี้ต้องอาศัยข้อมูลพื้นฐานในการสำรวจความหลากหลายของแมลงในพื้นที่และการใช้ประโยชน์ เพื่อเป็นแนวทางในการอนุรักษ์และส่งเสริมให้มีการเพาะเลี้ยงอันจะเป็นประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ สามารถพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ส่งออกไปยังชุมชนได้ และยังใช้เป็นตัวอย่างในการเรียนการสอนและการวิจัยในท้องถิ่นต่อไป

ในปัจจุบันประเทศไทยมีนกอยู่ไม่ต่ำกว่า 916 ชนิด ใน 89 วงศ์ ซึ่งนับว่านกเป็นชั้นของสัตว์มีกระดูกสันหลังที่มีความหลากหลายมากที่สุดในบรรดาชั้นของสัตว์มีกระดูกสันหลังทั้งหลายที่อาศัยอยู่บนพื้นดิน ความหลากหลายของนกนับเนื่องไปตั้งแต่ในเรื่องของขนาดตัว สีขน เสียงร้อง อาหารการกิน และถิ่นที่อยู่อาศัย ซึ่งนกเป็นสัตว์ที่มีความสำคัญเป็นอันมากทั้งต่อระบบนิเวศและต่อชีวิตมนุษย์ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันความสัมพันธ์ระหว่างคนกับสัตว์เป็นไปอย่างแน่นแฟ้น และการเกื้อกูลกันระหว่างสัตว์ป่ากับสรรพสิ่งต่าง ๆ ตามธรรมชาติก็เป็นไปอย่างแนบแน่น ถ้าหากปราศจากสัตว์ป่าคงเป็นเรื่องยากที่จะจินตนาการถึงการดำรงอยู่ต่อไปของชีวภาคใบนี้

พันธุกรรมพืช เป็นทรัพยากรที่ทรงคุณค่าของมนุษยชาติมาอย่างยาวนาน โดยมนุษย์ได้ใช้ทรัพยากรพืช ในด้านปัจจัย 4 ไม่ว่าจะเป็นด้านอาหาร ได้แก่ พืชผัก ผลไม้ต่างๆ โดยเฉพาะพืชผักพื้นบ้าน ด้านที่อยู่อาศัย มีการใช้ทรัพยากรพืชในการจัดทำเป็นที่อยู่อาศัย ก่อสร้างเป็นอาคาร บ้านเรือน เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรค โดยเฉพาะด้านสมุนไพร ซึ่งนับว่าประเทศไทย กำลังเป็นที่จับตามองจากนานาประเทศ ในฐานะ ประเทศที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งมีปัจจัยด้านพันธุกรรมพืชซึ่งมีศักยภาพในการผลิตเป็นยา จากเหตุผลดังกล่าวนี้ทำให้เห็นว่าการใช้ประโยชน์จากพันธุกรรมพืชนั้นเป็นภูมิปัญญาอันทรงคุณค่ามาอย่างยาวนาน ซึ่งมีการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่นและนับวันกำลังจะสูญหายไป

จัดให้มีแผนการดำเนินงานเพื่อการจัดการให้มีการดำเนินการให้แต่ละชุมชนมีส่วนร่วมในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีในชุมชนอย่างต่อเนื่อง และเพื่อแก้ปัญหาที่มีผลต่อการลดลงและสูญหายของแหล่งพันธุกรรมในป่า อาทิเช่น ขาดแคลนเทคโนโลยีด้านการขยายพันธุ์ แหล่งข้อมูลสูญหาย เพราะไม่มีการถ่ายทอดไปสู่รุ่นลูกหลาน และขาดเทคโนโลยีในการเพาะเลี้ยง เพื่อจะได้ใช้เป็นแหล่งใช้ประโยชน์ร่วมกันของชุมชนอย่างยั่งยืนสืบไป

โครงการธนาคารอาหารชุมชนตามพระราชดำริ เป็นเหมือนการจัดการต่อวงจรการสร้างและการสะสมแหล่งอาหาร ในการผลิต การรักษา และเสริมสร้าง อาหาร ด้วยการใช้ระบบนิเวศวิทยาให้เกื้อกูลกันทั้งระบบ ไม่ส่งผลกระทบต่อพื้นที่ผลิตอาหาร ป่าไม้ ดิน น้ำ ลม ชีว ทรัพยากรดิน และความเป็นอยู่ของชุมชน

การมีส่วนร่วมของราษฎร (People Participation) เป็นแนวทางในการพัฒนาที่ทุกรัฐบาลถือเป็นหลักการในการพัฒนาชนบท ราษฎรต้องยอมรับว่าปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นปัญหาของราษฎรที่ราษฎรจะต้องแก้ไขโดยทางหน่วยงานราชการเป็นที่เล็งเห็น เน้นนำชี้แนะแนวทางการแก้ไขปัญหาเหตุแห่งปัญหา รวมทั้งช่วยก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานทั้งหลาย เช่น แหล่งน้ำ ถนน และให้ความรู้ในการประกอบอาชีพ เช่น แนะนำวิธีการเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ ปลูกพืชผักสวนครัว ให้ผลผลิตสูงขึ้น เป็นต้น ฉะนั้นราษฎรต้องไปทำเอง เลี้ยงเอง บริหารจัดการเอง โดยมีหน่วยงานทางราชการเป็นที่เล็งเห็น ราษฎรจึงจะพึ่งตนเองได้ (Self Reliance) โดยการแก้ไขปัญหาต้องมีพื้นฐานอยู่บนการเสริมสร้างรายได้ (Economic sustainability) อย่างสมดุลพร้อมกับการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม (Ecological sustainability) รวมถึงการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนทางสังคม (Social sustainability)

ทางผู้วิจัยจึงได้ใช้โครงการธนาคารอาหารเพื่อชุมชน (Community Food Bank) เป็นแนวทางหนึ่งที่ใช้พื้นที่ และทรัพยากรภายในชุมชนเป็นจุดร่วมในการแก้ปัญหาความยากจน ลดค่า

ครองชีพ ยกระดับความเป็นอยู่ของราษฎร เป็นการบูรณาการของหน่วยงานกับการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาหมู่บ้านจนหมู่บ้านเหล่านี้จะสามารถพึ่งตนเองได้ในที่สุด

1.2 ปัญหาของการทำการวิจัย

การเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของประชากร เนื่องจากอัตราการเกิดสูง และการอพยพ เข้าพื้นที่ ทำให้พื้นที่ทำกินไม่เพียงพอ จำเป็นต้องทำลายป่า เพื่อเพิ่มพื้นที่ทำกิน เพื่อผลิตอาหารให้พอเพียงแก่คนในชุมชน เนื่องจากอาหารเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งของมนุษยชาติ ปัจจุบันอาหารถูกถือว่าเป็นความมั่นคง (Food Security) อย่างหนึ่งที่แต่ละประเทศจำเป็นต้องมีความมั่นคงชนิดนี้ไว้ ประเทศไทยสามารถผลิตอาหารได้มาก ประชาชนก็สามารถอยู่ดีกินดี ทำให้ปัญหาทางสังคมลดลงไป ช่วยให้ประเทศพัฒนาได้เร็วขึ้น รัฐบาลมีนโยบายที่ต้องการให้ประเทศไทยเป็นครัวของโลก มีแหล่งอาหาร และการผลิตอาหารที่ปลอดภัยปราศจากสารเคมี คนในประเทศสามารถรับประทานโดยไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และสามารถจำหน่ายไปยังประเทศต่างๆ ได้

1.3 วัตถุประสงค์หลักของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการณ์ในการใช้ประโยชน์จากจุลินทรีย์กลุ่มเห็ด ทรัพยากรด้านสัตว์ และพันธุ์พืช และแหล่งอาหารชุมชน
2. เพื่อรวบรวมพันธุ์กรรมที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ ศึกษาวิธีการเก็บรักษา การเพาะเลี้ยงและการบำรุงพันธุ์จากจุลินทรีย์กลุ่มเห็ด ทรัพยากรด้านสัตว์ และพันธุ์พืช และแหล่งอาหารชุมชน โดยรวบรวมเป็นฐานข้อมูลทางความหลากหลายทางชีวภาพ และองค์ความรู้ในการใช้ประโยชน์ของในพื้นที่ลุ่มน้ำสะลง อำเภอมะนังและอำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่

1.4 สมมุติฐานของการวิจัย

แหล่งอาหารของชุมชนที่มาจากแหล่งพันธุ์กรรมของสิ่งมีชีวิต เช่น พันธุ์กรรมจากจุลินทรีย์กลุ่มเห็ดป่า สัตว์และแมลง และพันธุ์พืช ซึ่งอยู่ภายใต้ระบบนิเวศหรือความหลากหลายทางชีวภาพ โดยการคงอยู่ของชุมชน ต้องอาศัยปัจจัยพื้นฐานหรือจากทรัพยากรที่มีอยู่รอบชุมชน ดังนั้น การศึกษา สรรวจ การเก็บรักษา การเพาะเลี้ยงและการบำรุงพันธุ์หรือศึกษาสภาพการณ์ในการใช้ประโยชน์ เพื่อรวบรวมเป็นฐานข้อมูลทางความหลากหลายทางชีวภาพ และองค์ความรู้ในการใช้ประโยชน์ของในพื้นที่ลุ่มน้ำสะลง อำเภอมะนังและอำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ จึงเป็นการช่วยอนุรักษ์พันธุ์กรรม เก็บรักษา และพัฒนาส่งเสริมให้คงอยู่อย่างยั่งยืนต่อไป

1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น

สำรวจเก็บรวบรวมข้อมูล และการใช้ประโยชน์ของความหลากหลายทางชีวภาพ ได้แก่ การใช้ประโยชน์จากพันธุกรรมจุลินทรีย์กลุ่มเห็ดป่า ทรัพยากรด้านสัตว์และแมลง พันธุกรรมพืช และศึกษาธรรมชาติ (nature trail) เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในเขตพื้นที่บ้านเอืยก ซึ่งเป็นตัวแทนของตำบลสันป่ายาง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ และบริเวณพื้นที่หมู่บ้านพระบาทสี่รอย ซึ่งเป็นตัวแทนของตำบลสะลง อำเภอแมริ่ม จังหวัดเชียงใหม่

1.6 ระยะเวลา

ระยะเวลา 2 ปี ตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2551 ถึง เดือนกันยายน พ.ศ. 2553

1.7 สถานที่ทำการวิจัย

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
2. เขตพื้นที่หมู่บ้านเอืยก ตำบลสันป่ายาง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่
3. เขตพื้นที่หมู่บ้านพระบาทสี่รอย ตำบลสะลง อำเภอแมริ่ม จังหวัดเชียงใหม่

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบชนิด ลักษณะถิ่นที่อยู่อาศัย และการใช้ประโยชน์จากพันธุกรรมเห็ด ทรัพยากรด้านสัตว์และแมลง และพันธุกรรมพืช ในด้านแหล่งอาหารของชุมชน เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ
2. เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำเส้นทางศึกษาธรรมชาติ (nature trail) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในการศึกษาความหลากหลายทางชีวภาพของชุมชน
3. สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยไปเผยแพร่ให้กับชาวบ้านในชุมชน ประชาชน นักเรียน นักศึกษา และผู้ที่สนใจ เช่น การเพาะเลี้ยงขยายพันธุ์เพื่อพัฒนาขึ้นไปสู่ระดับเศรษฐกิจให้เหมาะสมกับพื้นที่ป่า เป็นต้น
4. จัดพิมพ์เผยแพร่การวิจัยในเอกสารภาษาไทยและภาษาอังกฤษในระดับชาติ และระดับนานาชาติ
5. ก่อให้เกิดการร่วมมือระหว่างชุมชน เจ้าหน้าที่ในชุมชน และผู้วิจัย ในการบริหารและจัดการความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อท้องถิ่น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการพื้นที่ป่าที่เอื้อประโยชน์ต่อชุมชนและระบบนิเวศโดยรวม

6. พื้นที่มีข้อมูล และมีธนาคารอาหารชุมชนจะเป็นแหล่งอาหารธรรมชาติให้กับประชาชนในพื้นที่โครงการและบริเวณใกล้เคียงได้ใช้ประโยชน์ร่วมกัน ในการพัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุดอันก่อให้เกิดจิตสำนึกในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรดิน น้ำ ป่าไม้ และแมลงให้เป็นไปตามระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติ

